

en tilskyndelse til direkte at smide varmen ud, og endda kan man tjene på det.

Vi er helt opmærksomme på, at forholdene i gartnerierhvervet er meget forskellige. Nogle har utrolig gunstige forhold, og nogle har svære vilkår. Og løsningen på det problem er altså at komme med yderligere lempelser.

Vi har også fået et andet notat om, hvordan den energiøkonomiske situation er ved at producere ting her i Danmark, som man egentlig ikke burde kunne producere her, i hvert fald ikke om vinteren. Notatet oplyser, at der er 80 gange så meget CO₂-udslip ved at producere en tomat her i Danmark, som der vil være ved at importere den et sted fra, hvor den kan dyrkes ved almindelig solkraft. Vi er altså ude i en situation, hvor vi gør noget, som er økologisk fuldstændig uholdbart, ved at vi lemper afgiften, sådan at vi kan få endnu mere produktion af grøntsager på et naturstridigt tidspunkt af året, og det er ikke økologisk holdbart.

Vi mener, at der er brug for at kulegrave hele gartnerierhvervets vilkår, sådan at vi kan få skabt en udjævning, sådan at man tager fat i dem, der nu har ekstremt gunstige forhold og kan svine med energien og direkte smide energien ud, og så måske i stedet for få overført nogle af de penge, som man burde tage fra disse mennesker, til de gartnerier, som reelt har besvær i øjeblikket, og som reelt er lukningstruede. Men det samlede billede af gartneribranchen er altså, at de har ekstremt billig energi og så billig energi, at det direkte opfordrer til sløseri med den, og det har vi CO₂-mæssigt overhovedet ikke råd til, og derfor vil vi stemme imod det her lovforslag.

Formanden:

Da det ikke er korte bemærkninger, der er bedt om, så tager vi det i ordførrækken. Hr. Kim Behnke først.

Kim Behnke (FP):

Det lovforslag, som regeringen nu har til anden behandling, får jo den lidt pudsige færd gennem Folketinget, at det bliver vedtaget af et mindretal.

Det er nemlig sådan, at to partier – SF og Enhedslisten – har besluttet sig for at stemme imod, mens Venstre og Det Konservative Folkeparti har besluttet sig for at undlade at stemme. Nu er det sådan, at i Fremskridtspartiet er vi sat i Folketinget for at tage stilling til sagerne og ikke for at stemme taktisk, og derfor tager vi stilling til lovforslagets konkrete indhold.

Det konkrete indhold er, at man har konstateret, at for raffinaderiernes vedkommende er der i øjeblikket en fuldstændig urimelig beskatning. Den CO₂-beskatning, som raffinaderierne betaler, står slet ikke mål med den virkelighed, der findes ude på raffinaderierne. Den måde, man tidligere har opgjort det på, tager slet ikke hensyn til, at et raffinaderi som udgangspunkt er en institution, der fremstiller benzin, olieprodukter osv., og som som følge deraf selvfølgelig også har et energiforbrug i den forbindelse.

Så er der gartnerierne, og jeg kunne jo forstå på SF, at det er deres opfattelse, at vi stort set kan lukke alle danske gartnerier, for det er jo meget mere hensigtsmæssigt, at vi fremstiller tomater, agurker og blomster, og hvad ved jeg, i Sydeuropa.

Det, som SF glemmer, er jo, at de tomater, som fremstilles i Grækenland eller i Italien, efterfølgende skal læsses på lastbiler, holde i kø på de tyske motorveje, som er overbelastet i forvejen, og så langt om længe nå frem til Danmark. Tomater kan nemlig ikke læsses på flodpramme eller andre sejlede fartøjer og transporteres til Danmark, da de så vil være rådne, når de når frem. Derfor er det helt rigtigt at sørge for, at vi i Danmark stadig væk har en produktion af grønsager, frugt og blomster.

For det første er der tusindvis af mennesker beskæftiget i den branche. For det andet er kvaliteten af de danske frugt-, grønsags- og blomsterprodukter langt højere end kvaliteten af de produkter, der importeres.

Men SF's budskab er jo ikke til at tage fejl af: Luk de danske gartnerier. Fremskridtspartiet har den opfattelse, at vi skal gøre det modsatte. Vi skal sørge for, at dansk gartneri kan blive et stort erhverv igen. For det første er der mange mennesker beskæftiget, og for det andet er det til gavn for den danske betalingsbalance.

Gartnerierne har været de mest seriøse, når det gælder hele CO₂-spørgsmålet. Fra første færd gik gartnerne til ministeren og sagde: Lad os forhandle en fornuftig aftale. Gartnerierne har nu igen, bl.a. fordi de har en meget høj organisationsprocent inden for deres branche, formået at lave en aftale, der forpligter alle deres medlemmer. Det skal Folketinget selvfølgelig honorere ved at erkende, at den aftale er god og fornuftig, og det er en aftale, som særligt vil være til gavn for de gartnerier, som i øjeblikket er på randen til at måtte lukke, fordi CO₂-afgiften er så stærk.